

ماجرای ترازوی سوسه‌ها گلان اندیشه‌ها
مدیر مسئول: محمود جوهری - سرپرست: باقر جعفری
نشانی: کرج، باور تعاون، خیابان فرهنگ، جنب کانون
کرامت‌نظامی، میمنه، کد پستی: ۳۱۳۱۳۱
تلفن: ۰۲۶-۳۲۵۲۳۸۳۰-۳۲۵۲۳۸۳۱-۳۲۵۲۳۸۳۲
۳۲۵۲۳۸۳۱
اینترنت: در طرح لایحه کمیته وزارت فرهنگ و ارشاد
اسلامی: FVIA
چاپ: کارنگ

از چنگ نقش اختر نیمه‌ره به در برد
آری چه کم؟ دولت دور قمری بود
عذری پنه ای دل، که تو درویشی و او را
در مملکت حسن سیر تاچوری بود

بگذر هر چه داری و
بگذر که هیچ نیست
این پنج روزه عمر که
مرگ از قنای اوست
سعدی

وقایع شرعی فردا

انسان صبح	طلوع آفتاب	انان ظهر	غروب آفتاب	انان مغرب
۵:۸	۶:۴۱	۱۲:۹	۱۷:۵۷	۱۸:۱۵

برگه

تا وقتی خوشبختی انسان دیگری تو را
می‌رنجاند، بدان که هرگز خوشبخت
تخوایی شد...

آرتور شوپنهاور

گزارش روز

اقتصاد خالصه‌ها بی‌سرصدا جلیه‌جا شده است. آمارها می‌گویند سهم زنان از بازار کار بیشتر از گذشته شده تورم و بی‌ثباتی اقتصادی هم بسیاری از خانواده‌ها را به سمت دو درآمدی شدن هل داده است. اما تغییر در دخل و خرج، الزاما به تغییر در ذهنیت‌ها متجر نشده در بسیاری از خانه‌ها هنوز کمک کردن واریزی است که برای مشارکت مرد در کارهای خانه به کار می‌رود. نه مسئولیت مشترک

به گزارش پیام آشنا به نقل از هفت صبح، قبض برق روی یخچال یا آهن‌ریای کارتنی چسبیده است. کتر فیش حقوقی خام‌خانه که زخمش از حقوق همسرش بیشتر است کسی درباره این تفاوت حرفی نمی‌زند. سر میز شام پدر هنوز رئیس است تصمیم آخر را او می‌گیرد. حتی اگر سهم بزرگ‌تری از اجاره‌خانه از حساب همسرش رفته باشد بعد از شام، خام طرف‌ها را می‌شوید و در دختش جمع و تفریق می‌کند. اسفله، شهریه، قسط یخچال در اتاق خواب، خستگی‌اش را فوریت می‌دهد تا میدا به بهانه‌گیری تعبیر شود. خفه آرام است اما زیر این آرامش، معادله‌ای حل‌نشده نفس می‌کشد.

تصویر آماروی یک نابرابری پنهان
اعداد گامی بی‌سرصدا همان چیزی را می‌گویند که در روایت‌های روزمره شنیده می‌شود. بر اساس داده‌های منتشر شده از سوی مرکز آمار ایران، نرخ مشارکت اقتصادی زنان ۱۵ ساله و بیشتر در سال‌های اخیر حدود ۱۲ تا ۱۴ درصد در نوسان بوده است. رقمی که نشان می‌دهد بخش بزرگی از زنان ایرانی همچنان بی‌سرصدا در بازار رسمی کار قرار دارند. حتی در شرایطی که فشار اقتصادی خانواده‌ها را به سمت دورآمدی شدن سوق داده است. در مقابل، سهم زنان از کار خانگی و مراقبتی همچنان بالاست. نتایج طرح‌های رسمی درباره گذران وقت نشان می‌دهد زنان چند برابر مردان صرف‌اومر خانه، نگهداری از کودکان و رسیدگی به مسن‌ان وقت‌می‌گذرانند. ساعتی که در محاسبات اقتصادی به چشم نمی‌آید اما سنون پنهان زندگی روزمره است. همین کار نامرئی یکی از اصلی‌ترین دلایل غیرفعال بودن اقتصادی زنان عنوان شده. بخش بزرگی از زنانی که شاغل نیستند مسئولیت‌های خانوادگی را علت اصلی عدم حضور در بازار کار می‌دانند.

از سوی دیگر، آمارها حاکی از افزایش تعداد زنان سرپرست خوار است. بر پایه داده‌های رسمی، حدود ۱۲ تا ۱۳ درصد خانوارهای کشور با سرپرستی زنان درامی‌شوند. خوارهایی که در آن‌ها زن، نه تنها نقش مراقبتی بلکه مسئولیت اصلی تأمین معاش را نیز بر عهده دارد. در مقابل، جهایی مثل فروش‌ون‌ترمی‌شود. مطابق گزارش‌های سازمان بین‌المللی کار، میانگین مشارکت اقتصادی زنان در جهان حدود ۴۷ تا ۵۰ درصد است. رقمی که فاصله معناداری با وضعیت ایران دارد. این تفاوت تنها یک شاخص اقتصادی نیست، نشانه‌ای از نسبت میان و ساختارهای اجتماعی، سیاست‌های حمایتی و بازتعریف نقش‌ها در خانواده است.

نابرابری پنهان و پیامدهای آن بر زنان شاغل
دکتر سجاده‌پهری، جامعه‌شناس، در گفت‌وگو با هفت صبح می‌گوید: افزایش حضور زنان در بازار کار ایران، تحول قابل توجهی در شیفت دوم بی‌حقوق
حاست کاری من پنج عصر تمام می‌شود. اما مسئولیت‌هایم نه‌این‌ها. این را مریم، ۳۸ ساله و کارمندی یک شرکت خصوصی می‌گوید. مادری با دو فرزند که پس از پایان کار ازاری وارد مرخصی‌های دیگر از کار روزانه می‌شود. خرید خنده‌آمده‌کردن غذای نیکویش یک‌کالیف مدرسه، هماهنگی امور درمانی و تقیر همسرش. او تأکید می‌کند که همسرش گامی همکاری می‌کند اما در حد کمک باقی می‌ماند. نه پذیرش سهم برابر از مسئولیت. به گفته او، اگر از خستگی سخن بگویند، پانچ غالب این است که می‌تواند کار بیرون را کتر بگذارد. گویی مسئله انتخاب میان اشتغال و آرامش خانه است. نه بازنگرگی در تقسیم کار. مریم از تجربه‌های سخن می‌گوید که در ادبیات جامعه‌شناسی خانواده از آن با عنوان شیفت دوم یاد می‌شود. مرحله‌ای از کار خانگی که پس از پایان اشتغال رسمی آغاز می‌شود و مزدی برای آن تعریف نشده است. این

شیفت دوم بی حقوق؛ تاملی در باب زندگی زنان شاغل

عرصه اقتصادی و اجتماعی ایجاد کرده است. تحصیل‌کردگان زن وارد حرفه‌های متنوع شده و سهم چشمگیری در تأمین معیشت خانواده و توسعه جامعه پیدا کرده‌اند. با این حال، این تغییر در حوزه عمومی هنوز به بازتعریف نقش‌ها در خانواده متجر نشده است. سهم مردان در کارهای خانه و مراقبت از فرزندان محدود باقی مانده و فشارهای ناشی از شیفت دوم یا همان کار خانگی مضاعف همچنان بخش بزرگی از زندگی زنان شاغل را اشغال می‌کند. او توضیح می‌دهد: این وضعیت ریشه در نقش‌های جنسیتی سنتی و مابداگ در فرهنگ ایرانی دارد. از یک سو، حضور زنان در دانشگاه و بازار کار پذیرفته شده و هتاری اجتماعی به شمار می‌رود اما از سوی دیگر، انتظارات فرهنگی از نقش‌زن در خانه همچنان براساس الگوهای سنتی تعریف می‌شود. علاوه بر آن، کار خانگی و مراقبت از فرزندان به عنوان فعالیت‌ها ارزش اقتصادی و اجتماعی پایین تلقی می‌شود و انگیزه مردان برای مشارکت تقسیم‌علائه‌تر مسئولیت‌ها بین همه اعضای خانواده در مدنظر دارد. نظر دکتر پهری، نخستین الزام آگاهی‌بخشی عمومی و تغییر نگرش‌ها است. رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی می‌توانند با ارائه تصاویر متنوع از خانواده‌های مشارکتی و ترویج مشارکت مردان در امور خانه، براهی‌های سنتی را به چالش بکشند. آموزش مهارت‌های زندگی بدون تفکیک جنسیتی از کودکان و بهره‌گیری از ظرفیت‌های دینی برای نمایش نمونه‌های مشارکت مردان در خانه نیز از ابزارهای مؤثر این سطح هستند. او می‌گوید: در سطح خانواده‌ها، اصل امر تبدیل کمک مردان به مسئولیت‌های مشترک و ملاک‌ه آگاهانه درباره تقسیم کار است. تعاضف‌پذیری نقش‌ها در طول زمان، با توجه به تغییر شرایط زندگی از دیگر راهکارهای ضروری است. این جامعه‌شناس توضیح می‌دهد: در سطح سازمانی، محیط کار، ایجاد ساعات کاری تعاضف‌پذیر، مرخصی والدیتی برابر و مهدکودک‌های نزدیک محل کار می‌تواند فرصت مشارکت عادلانه‌تر از خانه فراهم کند. در سطح سیاست‌های حمایتی دولت، تصویب قوانین حمایتی، توسعه زیرساخت‌های مراقبتی و حمایت از پژوهش‌های مرتبط با جنسیت و خانواده از اهمیت بالایی برخوردار است.

راهکارها و الزامات بازتعریف نقش زنان شاغل
پهری با تعریف نقش زنان شاغل در خانواده را پروژه‌ای چندبعدی می‌داند که نیازمند تغییر در سطوح فردی، خانوادگی، سازمانی و کلان اجتماعی است. به گفته او، این بازتعریف به معنای کاهش مسئولیت زنان نیست، بلکه تقسیم‌علائه‌تر مسئولیت‌ها بین همه اعضای خانواده در مدنظر دارد. نظر دکتر پهری، نخستین الزام آگاهی‌بخشی عمومی و تغییر نگرش‌ها است. رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی می‌توانند با ارائه تصاویر متنوع از خانواده‌های مشارکتی و ترویج مشارکت مردان در امور خانه، براهی‌های سنتی را به چالش بکشند. آموزش مهارت‌های زندگی بدون تفکیک جنسیتی از کودکان و بهره‌گیری از ظرفیت‌های دینی برای نمایش نمونه‌های مشارکت مردان در خانه نیز از ابزارهای مؤثر این سطح هستند. او می‌گوید: در سطح خانواده‌ها، اصل امر تبدیل کمک مردان به مسئولیت‌های مشترک و ملاک‌ه آگاهانه درباره تقسیم کار است. تعاضف‌پذیری نقش‌ها در طول زمان، با توجه به تغییر شرایط زندگی از دیگر راهکارهای ضروری است. این جامعه‌شناس توضیح می‌دهد: در سطح سازمانی، محیط کار، ایجاد ساعات کاری تعاضف‌پذیر، مرخصی والدیتی برابر و مهدکودک‌های نزدیک محل کار می‌تواند فرصت مشارکت عادلانه‌تر از خانه فراهم کند. در سطح سیاست‌های حمایتی دولت، تصویب قوانین حمایتی، توسعه زیرساخت‌های مراقبتی و حمایت از پژوهش‌های مرتبط با جنسیت و خانواده از اهمیت بالایی برخوردار است.

به سوی تعادلی تازه
سوزن شاغل ایرانی در تقاطع دو جهان ایستاده‌اند. بین مسئولیت اقتصادی خانواده و همچنان بخشی از واقعیت زندگی روزمره است. اما تجربه جهانی و راهکارهای اجتماعی، سازمانی و فردی نشان می‌دهد امکان تغییر و بازتعریف نقش‌ها وجود دارد. تنها با همکاری خانواده‌ها، سازمان‌ها و نهادهای دولتی و فرهنگی، می‌توان مسیری ساخت که زنان هم در عرصه شغلی موفق باشند، هم سلامت روان و سهمی برابر داشته باشند. رضایت از زندگی حفظ شود. این راه طولانی است، اما آغاز آن با پذیرش عدالت و بازنگرگی در نقش‌ها ممکن شده است.

بایدها و نبایدهای اصول تغذیه‌ای در ماه رمضان

انتخاب انواع غذاهای مغذی و متنوع، چابک‌تر شدن در فرود، برای برطرف کردن نیازهای تغذیه‌ای مانند آب و ویتامین‌ها و پروتئین‌ها برای افراد روزانه در سه وعده غذایی (صبح، ظهر و عصر) است. از سوی دیگر مصرف برخی مواد غذایی در این ماه و به خصوص برای افراد روزانه می‌تواند سلامتی را به بدن و ریزش موها برساند.

بایدهای تغذیه در گردهای اصلی غذایی

- صبحانه:** خوردن صبحانه در سبزیجات و میوه‌ها
- ظهرانه:** خوردن ناهار در سبزیجات و میوه‌ها
- عصرانه:** خوردن شام در سبزیجات و میوه‌ها
- میان وعده:** خوردن میان وعده در سبزیجات و میوه‌ها
- میان وعده:** خوردن میان وعده در سبزیجات و میوه‌ها
- میان وعده:** خوردن میان وعده در سبزیجات و میوه‌ها

ISNA

دیدگاه

نظرات انتخاباتی یا حذف منتقدان؟

آیا قرار است نظرات همچنان در مسیر حکمرانی حرفه‌ای و صیلت از حقوق شهروندان حرکت کند یا تاخوسته به فراز برای حذف منتقدان و یکدست‌سازی وضعیت کشور و تک‌صاحبی بدل شود؟ پاسخ به این پرسش، نه تنها پرسش روشنگر است، بلکه آینده اعتماد عمومی به مدیریت شهری تهران را رقم خواهد زد.

به گزارش پیام آشنا به نقل از شرق، انتخابات شورای اسلامی شهر تهران، یکی از مهم‌ترین عرصه‌های مشارکت شهروندان در اداره شهر است. نظرات در این انتخابات، براساس قانون، برای صیانت از رای مردم و تضمین سلامت رأی‌تباری شده و اصل وجود آن، نه تنها محل تردید نیست، بلکه ضرورتی انکارناپذیر در نظام مدیریت شهری به‌شمار می‌رود. اما آنچه به نشان داده است کیفیت اجرای نظرات به اندازه اصل، آن اهمیت دارد.

در ماه‌های گذشته پیش از آغاز فرایند نهایی بررسی صلاحیت‌ها، هشدارهایی درباره لزوم رعایت بی‌طرفی و پرهیز از ورود متحذ حزب می‌شد، و چنانچه به جایگاه نظرات داده شد. این هشدارها نظیر بر یک هدف نه روشن بود. هرچرا میزان نظرات قانونی و مداخله سیاسی کم‌رنگ‌شود، اعتماد عمومی نخستین قربانی آن خواهد بود.

امروز، با اعلام نتایج بررسی‌ها، این نگرانی‌ها جدی‌تر شده است. حذف چهره‌هایی که به عنوان منتقدان عملکرد شهردار تهران شناخته می‌شوند، آن‌هم در شرایطی که برخی اعضای هیئت‌های نظرات دارای وابستگی‌ها و متافع حزبی و جناحی هستند، پرسش‌هایی که صرفاً با استناد به روندهای شکی و اداری پاسخ داده نمی‌شوند. موضوع فراتر از چند نام است. مسئله اصلی، شکل‌گیری تصویری است که در آن، نقد حرفه‌ای و مخالفت قانونی با مدیریت شهری و چهره‌های سیاسی به‌تنجیر پرهزینه می‌شود. وقتی منتقدان یکی یکی از امکان حضور در رقابت انتخاباتی کتر گشته می‌شوند این پیام تاخوسته به جامعه منتقل می‌شود که میدان سیاست، بیش از آنکه عرصه رقابت برزنامه‌ها باشد، به میدان تسویه‌حساب‌های جناحی نزدیک شده است. چنین روندی مستقیماً بر سرمایه اجتماعی اثر می‌گذارد. مشارکت شهروندان زمانی معنادار است که احساس کند رای آنها می‌تواند به تغییر اصلاح و پاسخ‌گویی متجر شود. هر قدر ادانی که این احساس را تضعیف کند، در عمل به کاهش اعتماد عمومی و فاصله‌گرفتن مردم از نهادهای انتخابی منتهی خواهد شد.

اکنون پرسش اصلی این است: آیا قرار است نظرات، همچنان در مسیر حکمرانی حرفه‌ای و صیانت از حقوق شهروندان حرکت کند یا تاخوسته به فراز برای حذف منتقدان و یکدست‌سازی فضای کشور و تک‌صاحبی بدل شود؟ پاسخ به این پرسش، نه تنها پرسش روشنگر است، بلکه آینده اعتماد عمومی به مدیریت شهری تهران را رقم خواهد زد.

مهدی قزل‌زبان

مهدی قزل‌زبان